

המרכז הבינתחומי הרצליה

תיק משמעת מס' 36/2009

בעניין סטודנט פלוני – (להלן: **הסטודנט**)

5.11.2009

יח' בחשון תש"ע

החלטה

1. הסטודנט לומד בשנה השנייה בבית הספר לתקשורת במרכז הבינתחומי. הסטודנט הואשם בביצוע עבירות על סעיפים 2(1), 2(6), 2(7), 2(8), 2(11) ו- 2(17) לתקנון המשמעת של המרכז הבינתחומי (להלן: "**תקנון המשמעת**"), בכך שבמסגרת שנה א' במהלך הבחינה בקורס "**התקשורת בעולם הערבי**" (מועד ב'), אשר התקיימה ביום ה- 4.8.2009, נמצא ברשותו מכשיר טלפון סלולארי פעיל (להלן: "**הטלפון**") וזאת בניגוד להנחיות המפורשות של תקנון הלימודים, אשר הודגשו על-ידי המשגיחים בתחילת הבחינה.

2. יודגש, כי התלמיד ניגש למועד ב' על-מנת לשפר ציון עובר שקיבל במועד א' (60) ואכן צלח במשימה ושיפר את הציון משמעותית (80).

3. בדיון שנערך בפניי, בנוכחות גב' שיר פאר, רכזת ועדות המשמעת, ביום שני, ה- 26 לאוקטובר 2009, ח' בחשון תש"ע, נשמעו הקובלת הנכבדה, גב' אורלי שקד והסטודנט בעצמו ובאמצעות נציג האגודה מטעמו – מר יואב זוה.

4. **הסטודנט** הודה במעשה, הביע חרטה כנה והדגיש, כי העובדה שהטלפון היה במצב פעיל ואף צלצל מעידה על תום לבו ושוללת כל מחשבה פלילית. הסטודנט הסביר כי פסילת מועד ב' במקרה זה מהווה בעצם פסילת הקורס כולו. עוד ציין, נציג האגודה מטעמו, כי הסטודנט שירת בסדיר כלוחם בגייסות השריון וכי הוא בחור נורמטיבי וכי זו לו עבירה ראשונה.

5. **הקובלת הנכבדה** הדגישה מצדה, כי היא מאמינה לסטודנט וכי לאור העובדה שמדובר בעבירה טכנית שנעברה בתום לב ובנסיבות המיוחדות של המקרה, המדברות בסטודנט שניגש למועד ב' על-מנת לשפר ציון חיובי ואכן הצליח לעשות כן, היא סבורה כי יש לילך לקראתו אולם אין היא רואה כיצד ניתן לעשות כן, לאור עקרון האחידות בענישה והיות העבירה מסוג אחריות הקפידה המחייבת פסילת מבחן מנדטורית ללא כל שיקול-דעת ולעניין זה הפנתה הקובלת הנכבדה לסעיף 15ח. לתקנון הלימודים של המרכז הבינתחומי.

6. אני מקבל את עמדת הקובלת ומרשיע את הסטודנט לאור הודאתו במעשה שהינו עבירה טכנית מסוג **אחריות קפיצה**, אשר על-מנת להתגונן מפניה, נדרש להוכיח ההעדר כל רשלנות וניסיון לעשות ככל שניתן על-מנת למנוע את העבירה (ראו יורם רבין ויניב ואקי **דיני עונשין** (2008), עמ' 387 - 394). במקרה שלפנינו תוצאת המעשה מעידה על הרשלנות שבו.

7. עיינתי בכל התיקים שבאו לפני (שבעה במספר) ועניינם זהה לעניינו של הסטודנט ומצאתי כי בכולם ללא יוצא מן הכלל, הסטודנטים הורשעו והוטל עליהם עונש של פסילת הבחינה ואזהרה; כך גם נציג האגודה מטעם הסטודנט הודיעני ביום 3.11.2009 באמצעות אי מייל, כי לא איתר שום תקדים שיהיה בו כדי לסייע לשולחו.

8. בשים לב לעקרון האחידות בענישה ולעקרון השוויון ועם כל הצער שבדבר, אין ביכולתי לילך לקראת הסטודנט ועלי לקבל את עמדתה הנכוחה של הקובלת הנכבדה, שהרי "האמירה 'אחידות הענישה איננה אמירה סתמית. היא באה למנוע אי צדק משווע בענישתם של נאשמים שהעובדות והנסיבות אשר מתקיימות לגביהם זהות או דומות" [רע"פ 1776/94 עובדיה נ' מדינת ישראל, (לא פורסם)]. פועל יוצא, עלי להטיל על הסטודנט עונש של פסילת הבחינה ואזהרה. תקוותי כי הסטודנט יוכל למצוא פתרון לאובדן שני הציונים אצל גורמי המנהלה.

החלטה זו תפורסם ללא ציון שמו של הסטודנט.

עו"ד אסף פורת
הממונה על המשמעת

The Interdisciplinary Center, Herzliya

Disciplinary File No. 36/2009

In the Matter of **Student A** (hereinafter: **The Student**)

November 5, 2009

Decision

1. The Student is in his second year at the **School of Communication** of the Interdisciplinary Center. The Student has been accused of offenses under clauses 2(a), 2(f), 2(g), 2(k) and 2(q) of the Interdisciplinary Center's Disciplinary Regulations (hereinafter: **The Disciplinary Code**). During an exam in the course "**Media in the Arab World**" (Moed Bet), held on August 4, 2009, a cellular phone (hereinafter: "**the phone**") was found in the Student's possession while it was on (hereinafter: "**the telephone**") contrary to the explicit instructions in the Academic Regulations that were emphasized by the Proctors at the beginning of the exam.
2. It should be emphasized that the Student took the Moed Bet exam in order to improve the passing grade he received on his Moed Alef exam (60) and he did indeed succeed with his goal and improved his grade significantly (80).
3. The honorable Complainant, Ms. Orly Shaked, the Student himself and a Student Union Representative on his behalf, Mr. Yoav Zuz were heard during the hearing held before me in the presence of Ms. Shir Peer, the coordinator of the Disciplinary Committee, on the 26th of October 2009, the 8th of Heshvan 5770.
4. **The Student** admitted to committing the offense, expressed his sincere regret and emphasized, that the fact that the telephone was on and even rang testifies to his acting in good faith without mens rea. The Student explained that disqualifying the exam in this case would mean disqualifying the entire course. The Student Union Representative on his behalf also noted the Student served in the army as a combat soldier in the armored forces, he is a normative Student and this is his first offense.
5. **The Complainant** emphasized that she believes the Student and in light of the fact that this is an innocent technical offense and under the special circumstances of this case, in which the Student took the Moed Bet exam in order to improve his passing grade and indeed succeeded in doing so she believes that we should be lenient with him but she doesn't see how it is possible to do so in light of the rule of uniform punishment and the offense of the type of responsibility that requires meticulousness which obligates mandatory disqualification of the exam without any discretion in this matter and the Complainant referred us to clause 15H of the Academic Regulations of the Interdisciplinary Center.
6. I accept the position of the Complainant and convict the Student in light of his admission of committing the technical offense involving **meticulous responsibility**, which in order to defend

oneself the Student has to prove that he acted without negligence and did all in his power to prevent the offense (see Yoram Rabin and Yaniv Vaki **Criminal Law** (2008), pp. 387-394). In the case before us the result of the act testifies to negligence.

7. I have reviewed all of the cases that have come before me (seven) involving the same circumstance as the matter of the Student and found that in each one of them without any exceptions, punishment was disqualification of the exam and a warning; The Student Union representative also notified me in his email of November 3, 2009, that he had not found any precedent which could be of assistance to the Student he was representing.
8. After taking under consideration the principle of uniform punishment and with regret I cannot be lenient with the Student and I must take the stand of the honorable Complainant, since "**Uniform punishment is not just a saying. It is applied to avoid inequality in the punishment of Students who have committed the same offenses under exact or similar circumstances**" [Criminal Appeal Request 1776/94 **Ovadia vs. the State of Israel** (unpublished)]. Consequently, **I must impose on the Student punishment of disqualification of the exam and a warning.** I hope that Student will be able find a solution from the College Administration for losing both grades.

This decision shall be publicized without naming the Student.

Adv. Assaf Porat
In Charge of Discipline